

Sygn. akt I C 499/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Radomiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Rafał Socha

Protokolant: staż. Martyna Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2017 roku w Radomiu

na rozprawie sprawy z powództwa K. J. i M. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę;

1. Zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz K. J. i M. B. kwotę 98 100 (dziewięćdziesiąt osiem tysięcy sto) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

2. Zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz K. J. i M. B. 8534 (osiem tysięcy pięćset trzydzieści cztery) złotych tytułem kosztów procesu.

3. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Radomiu z zaliczki numer (...) wpłaconej przez (...) S.A. w W. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem wydatków.

Rafał Socha

Sygn. akt I C 499/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 4 kwietnia 2014 roku powodowie K. J. i M. B. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. na ich rzecz kwoty 98.100 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie powodowie wskazali, że w dniu 27 czerwca 2013 roku zawarli umowę ubezpieczenia pojazdu mechanicznego marki B. (...) o nr rej. (...) z (...) S.A. W dniu 15 grudnia 2013 roku została zgłoszona przez M. B. szkoda o numerze (...) w związku z kradzieżą przedmiotowego pojazdu mechanicznego na terenie Wielkiej Brytanii. Pismem z dnia 17 grudnia 2013 roku (...) S.A. zobowiązał M. B. do dostarczenia w terminie 7 dni dokumentów niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności (...) SA i wysokości odszkodowania, co powódka w odpowiednim terminie uczyniła. Kolejnym pismem z dnia 16 stycznia 2014 roku (...) SA ponownie zobowiązało M. B. do dostarczenia odpowiedniej dokumentacji. Powódka dostarczyła komplet wymaganych dokumentów. W dniu 3 lutego 2014 roku (...) SA poinformowało M. B. oraz K. J., że nie może zostać przyznane odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe marki B. o nr rej. (...), gdyż pozwany zakład ubezpieczeń nie otrzymał pełnego raportu policyjnego z informacją o umorzeniu postępowania. W odpowiedzi na to pismo powodowie złożyli wniosek o wypłatę odszkodowania. W dniu 5 marca 2014 roku przesłali do pozwanego zakładu ubezpieczeń dokumenty potwierdzające zakończenie śledztwa

dotyczącego kradzieży przedmiotowego pojazdu. Tego samego dnia powodowie zostali poinformowani przez (...) SA, że nie może zostać przyznane odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe marki B. o nr rej. (...). Pozwany podniósł, że dokumenty dostarczone przez poszkodowanego nie pozwoliły na ustalenie, że do zdarzenia doszło w okolicznościach deklarowanych przy zgłoszeniu szkody. Powodowie powołali się na § 16 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych, zgodnie z którym w razie kradzieży pojazdu (...) SA określa wysokość odszkodowania w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży. Zgodnie zaś z treścią art. 817 § 2 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 14 dni, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, a więc od dnia 5 marca 2014 roku. Mając to na uwadze, powodowie domagają się zapłaty odsetek od dnia 20 marca 2014 roku. Wobec powyższego, żądanie pozwu jest uzasadnione (pozew k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew dnia 11 lipca 2017 roku pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że odmówił uznania roszczeń powodów, gdyż istnieje rozbieżność pomiędzy ustaleniami (...) S.A., a okolicznościami przedstawionymi przez powodów w zakresie zdarzenia szkodowego. W opinii pozwanego istnieje podejrzenie, że pojazd sprowadzony z terenu Niemiec nie jest tożsamy z pojazdem przedstawionym do ubezpieczenia. Stanowiło to podstawę do złożenia zawiadomienia do Prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. Okoliczność dotycząca sposobu korzystania z kluczy do pojazdu oraz ich ewentualnego skopiowania ma znaczenie dla wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczeniowej AC w zakresie niewłaściwego zabezpieczenia pojazdu po jego opuszczeniu (odpowiedź na pozew k. 11-112).

Sąd ustalił, co następuje:

K. J. i M. B. w dniu 20 czerwca 2013 roku zakupili samochód osobowy marki B. (...) o nr rejestracyjny (...), który został importowany do Polski z terytorium Niemiec. Pojazd ten miał uszkodzone drzwi tylne lewe i przednie prawe oraz posiadał zarysowania powłoki lakierniczej. Został poddany naprawie w warsztacie blacharsko - lakierniczym (...) s.c. w R.. W dniu 27 czerwca 2013 roku powodowie ubezpieczyli powyższy pojazd w (...) S.A. z siedzibą w W. na okres od 27 czerwca 2013 roku do 26 czerwca 2014 roku. Integralną częścią umowy były „Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych”. Umowa ubezpieczenia obejmowała swoim zakresem szkodę polegającą na kradzieży pojazdu. W umowie ubezpieczenia sumę ubezpieczenia ustalono na kwotę 98.100 złotych. Z przedmiotowego samochodu od dnia zakupu korzystała w celach prywatnych głównie M. B. (polisa seria (...) k. 7-9, k. 34, k. 38-40, k. 42, ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych k. 126-139, zeznania świadka T. B. k. 349v, k. 384-412, zeznania świadka A. B. k. 487v, zeznania powoda K. J. k. 488v, zeznania powódki M. B. k. 488v-489).

W nocy z 14 na 15 grudnia 2013 roku samochód został skradziony na terytorium Wielkiej Brytanii, z parkingu przed hotelem (...) w L.. Mąż powódki T. B., który był wówczas użytkownikiem pojazdu, posiadał przy sobie w pokoju hotelowym jeden kluczyk do samochodu. Drugi kluczyk do pojazdu posiadała M. B., która w tym czasie przebywała w Polsce. W chwili zdarzenia samochód był zamknięty. T. B. niezwłocznie zawiadomił o kradzieży organy ścigania w Wielkiej Brytanii. Policja brytyjska umorzyła następnie dochodzenie wobec niewykrycia sprawców (k. 23, k. 35-37, k. 41, k. 43-50, k. 53-69, k. 73-104, zeznania świadka T. B. k. 349v, zeznania świadka A. B. k. 487v, zeznania powoda K. J. k. 488v, zeznania powódki M. B. k. 488v-489).

W dniu 15 grudnia 2013 roku T. B. działając w imieniu M. B. i K. J., zgłosił w (...) S.A. w W. kradzież pojazdu. W dniu 3 lutego 2014 roku ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na § 67 ust. 1 pkt 2 „ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy ustalonych uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku”. Ubezpieczyciel wskazał, że nie otrzymał pełnego raportu policyjnego z informacją o umorzeniu postępowania w sprawie kradzieży samochodu. Pismem z dnia 17 lutego 2014 roku K. J. i M. B. odwołali się od odmownej decyzji. W piśmie z dnia 5 marca 2014 roku ubezpieczyciel podtrzymał swoje stanowisko powołując się na to, że dokumenty dostarczone przez powodów nie

pozwoili na ustalenie, że pojazd został rzeczywiście skradziony (k. 11-21, k. 24-27, k. 30-31, k. 33, k. 51-53, k. 70-72, k. 140-215, zeznania świadka T. B. k. 349v, zeznania świadka A. B. k. 487v, zeznania powoda K. J. k. 488v, zeznania powódki M. B. k. 488v-489).

W wyniku przeprowadzonych czynności wyjaśniających dotyczących szkody majątkowej nr (...), (...) S.A. w W. wskazał, że kradzież samochodu nie mogła powstać w wyniku zdarzenia zgłoszonego przez T. B.. Okoliczność tę miały potwierdzać badania kluczyków pojazdu oraz brak zarejestrowanego zdarzenia przez monitoring hotelu w L.. Wątpliwości ubezpieczyciela dotyczyły również autentyczność podpisu nabywcy K. J. na dokumencie umowy sprzedaży samochodu. Ponadto, z otrzymanej dokumentacji szkodowej w Niemczech miało wynikać, iż uszkodzenia pojazdu były tak rozległe, że jego naprawa była technologicznie niemożliwa i ekonomicznie nieopłacalna. Fakt uszkodzenia pojazdu miał zostać zatajony podczas ubezpieczenia samochodu w (...) S.A. W związku z tym na podstawie art. 304 k.p.k. ubezpieczyciel złożył w dniu 3 marca 2014 roku zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej W. - M. w W. o przestępstwie z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k., popełnionym przez T. B., który miał próbować wyłudzić na szkodę Centrum Operacyjnego (...) S.A. z siedzibą w W. odszkodowanie w wysokości 98.100 złotych (sprawozdanie z przeprowadzonych czynności wyjaśniających dotyczących szkody majątkowej (...) k. 216-219, zawiadomienie o przestępstwie k. 220, akta dochodzenia nr 2 Ds. 431/14/II Prokuratury Rejonowej W.-M. w W., k. 304-314).

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2014 roku Komenda Rejonowa Policji W. II wszczęła dochodzenie w sprawie usiłowania doprowadzenia w dniu 15 grudnia 2013 roku w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w związku z powstałą szkodą komunikacyjną przez T. B. tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. (akta dochodzenia nr 2 Ds. 431/14/II Prokuratury Rejonowej W.-M. w W.). Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014 roku Komenda Rejonowa Policji w W. II umorzyła dochodzenie w sprawie usiłowania doprowadzenia w dniu 15 grudnia 2013 roku w (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w związku z powstałą szkodą komunikacyjną zgłoszoną przez T. B. tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. wobec braku danych dostatecznie potwierdzających zaistnienie czynu zabronionego. Postanowienie to zostało zatwierdzone w dniu 28 sierpnia 2014 roku przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej W.-M. w W. w sprawie 2 Ds. 431/14/II (akta dochodzenia nr 2 Ds. 431/14/II Prokuratury Rejonowej W.-M. w W.).

Pojazd marki B. (...) o nr rejestracyjnym (...) posiadał wyposażenie standardowe obejmujące : ABS, poduszki powietrzne 6 sztuk, aktywne zagłówki z przodu, autoalarm, atrapę chłodnicy z chromowaną kratą i obramowaniem, chromowane obramowanie szyb, czujnik deszczu z automatyczną kontrolą świateł mijania, DSC – system dynamicznej kontroli stabilności, dywaniki welurowe, elektrycznie sterowane szyby 4x, fotele przednie z regulacją elektryczną, immobilizer, kierownicę skórzaną trójramienną multifunkcyjną, klamki zewnętrzne w kolorze nadwozia, klimatyzację automatyczną rozszerzoną, kolumnę kierownicy regulowaną w dwóch płaszczyznach, komputer pokładowy, kontroler iDrive z wyświetlaczem 6,5 cala, listwy ozdobne szare o wysokim połysku, lusterka zewnętrzne ogrzewane i ustawiane elektrycznie, pakiet serwisowy 5 lat/100.000 km, pasy przednie pirotechnicznie napinane, podłokietnik przedni, podłokietnik tylny, Servotronic – progresywne wspomaganie układu kierowniczego, sygnalizację uszkodzonej opony, światła przeciwmgielne, trzecie światło stop, wejście AUX – IN, wskaźnik temperatury zewnętrznej, centralny zamek z otwieraniem bagażnika, zderzaki w kolorze nadwozia oraz automatyczną skrzynię biegów 6-biegową steptronic. Dodatkowe wyposażenie tego pojazdu stanowiły: boczne tylne poduszki powietrzne, obręcze kół ze stopów lekkich 18 Sternspeiche 246 z ogumieniem 245/40 typu Ranflat, lakier z efektem metalicznym, lusterko wsteczne przyciemniane automatycznie, ogrzewanie foteli przednich, pakiet dla palących, pasek przeciwsłoneczny szyby przedniej, przygotowanie do montażu telefonu komórkowego z Bluetooth, przygotowanie do montażu zmieniarci CD, regulacja podparcia lędźwiowego foteli przednich, system nawigacji satelitarnej Professional, tempomat z funkcją hamowania, ogrzewanie postojowe, tapicerka Sensatec oraz zestaw Hi-Fi z 10 głośnikami. Wartość pojazdu marki B. o nr rej. (...) w dniu 15 grudnia 2013 roku, ustalona na podstawie systemu INFO-EKSPERT i instrukcji wyceny wartości pojazdów SRTSiRD wynosiła 81.100 złotych brutto. Szacowany czas naprawy samochodu z przyjęciem technologii naprawy polegającej na minimalizacji kosztu przywrócenia go ze stanu z dnia 25 kwietnia 2012 roku ustalono na około 47 dni roboczych. Okres ten mógł zostać skrócony przy wariacie pełnego dostępu do części

z rynku wtórnego, naprawy pojazdu z wykorzystaniem większej liczby pracowników lub naprawy i jednoczesnego pozyskiwania części zamiennych. Uruchomienie pojazdu przy pomocy duplikatu klucza – urządzenia nadawczego dla systemu immobilizera jest możliwe. Samo wykonanie duplikatu urządzenia uruchamiającego wskazuje na możliwość jego stosowania (opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego k. 422-442 w związku z k. 458 i k. 474).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dowody w postaci dokumentów załączonych do akt niniejszej sprawy oraz dokumentów znajdujących się w aktach dochodzenia o nr 2 Ds.431/14/II, zeznań wskazanych świadków oraz zeznań powodów.

W ocenie Sądu zeznania świadków T. B. i A. B. oraz zeznania powodów K. J. i M. B. należy uznać za wiarygodne. Zeznania świadków i powodów są wyczerpujące, spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd podzielił opinie biegłego T. C.. Wnioski w nich zawarte są spójne i jasne. Sporządzone zostały przez biegłego inżyniera będącego specjalistą w dziedzinie techniki samochodowej i ruchu drogowego. Biegły dysponuje odpowiednim zakresem wiedzy oraz doświadczenia zawodowego. Jego opinie uwzględniają zawartą w aktach niniejszej sprawy dokumentację dotyczącą pojazdu marki B. (...) o nr rejestracyjnym (...), stanowiącego własność K. J. i M. J.. Wprawdzie na poszczególnych etapach niniejszego postępowania opinie te były kwestionowane przez stronę pozwaną pod względem dokonanych w niej ustaleń faktycznych, jednakże zdaniem Sądu ostatecznie wszelkie wątpliwości jakie podnosiła strona została wyjaśnione. W związku z tym, na rozprawie w dniu 16 października 2017 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu zabezpieczeń pojazdów samochodowych na tę samą okoliczność, która stanowiła przedmiot opinii biegłego T. C.. Biegły na rozprawie w dniu 16 października 2017 roku wyjaśnił, że istnieje możliwość zarówno wykonania kopii kluczyka na podstawie oryginału lub skopiowanego kodu kluczyka, ale możliwe jest też dokonanie wymiany całej centralki immobilizera na taką, do której posiada się kluczyk. Wówczas kluczyki do starego modułu immobilizera nie zdołają już uruchomić samochodu, będzie to możliwe wyłącznie z użyciem kluczyków nowych (opinia ustana k. 474 akt sprawy). Istotne znaczenie dla oceny wniosku dowodowego pozwanego miało także to, że podnoszone kwestie były także przedmiotem badania w sprawie Ds. 431/14. W postępowaniu tym także został dopuszczony dowód z opinii biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych i identyfikacji pojazdów.(k. 163-174 akt 2Ds. 431/14). Do badań przedstawiono biegłemu dwa klucze oraz tzw. „klucz matka” , z których biegły odczytał, że przypisane są do samochodu o numerze VIN: (...). Jest numer tożsamy z numerem wpisanym w P. (...) – k.7 akt sprawy. Skoro więc powodowie pozostawali w posiadaniu wszystkich oryginalnych kluczy, a biegły T. C. dopuścił możliwość kradzieży takiego samochodu z użyciem klucza podrobionego, to dalsze prowadzenie dowodów w tym przedmiocie było już zbędne.

Dochodzenie w sprawie o nr 2 Ds.431/14 zostało umorzone postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2016 roku wobec braku danych dostatecznie potwierdzających zaistnienie czynu zabronionego. (k. 181 akt 2 Ds. 431/14). Postępowanie toczyło się na skutek zawiadomienia złożonego przez (...) S.A. , że do ubezpieczenia został przedstawiony inny samochód niż posiadający numer VIN (...). Umorzenie postępowania stanowi więc dowód tego, że okoliczności powoływane przez pozwanego nie znajdują potwierdzenia w stanie faktycznym.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w niniejszej sprawie bezspornym było to, że pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z K. J. i M. B. umowę ubezpieczenia „autocasco” samochodu osobowego marki B. (...), nr rejestracyjny (...). z umowy tej wynikało także, że umowa przewidywała stałą wartość pojazdu oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia (tabela, k. 8 akt sprawy).

Sporne między stronami było natomiast to, czy nastąpiło zdarzenie objęte umową ubezpieczenia „autocasco” tj. kradzież przedmiotowego pojazdu w nocy z 14 na 15 grudnia 2013 roku na terytorium Wielkiej Brytanii, z parkingu przed hotelem (...) w L. oraz to, czy powodowie uzyskali prawo własności samochodu. Pozwany podnosił, że dokumenty dostarczone przez powodów nie pozwoliły na ustalenie, że pojazd został rzeczywiście skradziony. Okoliczność tę miały potwierdzać badania kluczyków pojazdu oraz brak zarejestrowania zdarzenia przez monitoring

hotelu w L.. Ponadto wskazywał na to, że pojazd zgłoszony przez powodów do ubezpieczenia nie był tożsamy z samochodem uprzednio sprowadzonym z terytorium Niemiec do Polski. Powyższe miało stanowić przesłankę do odmowy wypłaty odszkodowania przez pozwanego.

W myśl art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym może polegać w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§ 2 pkt 1).

Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na to, że zakres ochrony ubezpieczeniowej wynikający z zawartego ubezpieczenia „autocasco” został określony w art. 7 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń, który stanowi, że zakresem ubezpieczenia AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem art. 12. Jego zdaniem dostarczone przez poszkodowanego dokumenty nie pozwoliły na ustalenie z całą pewnością, że do zdarzenia doszło w okolicznościach deklarowanych przy zgłoszeniu szkody.

Z treści zgromadzonych w niniejszej sprawie dokumentów w postaci przetłumaczonych na język polski akt postępowania prowadzonego przez brytyjską policję (k. 89-104), zeznań świadków T. B. i A. B. oraz zeznań powodów K. J. i M. B., jednoznacznie wynika, że podczas pobytu T. B. i A. B., na terenie Wielkiej Brytanii, w nocy z 14 na 15 grudnia 2013 roku pojazd marki B. (...) o nr rejestracyjnym (...) został skradziony przez nieznaną sprawców z parkingu przed hotelem (...) w L.. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie również w treści opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego T. C., z której wynika, że możliwe jest uruchomienie pojazdu przy pomocy duplikatu klucza – urządzenia nadawczego dla systemu immobilizera. Wyżej już wskazano, że biegły podał, że możliwość uruchomienia pojazdu jest uzależniona od kodu wymienianego przez kluczyk, kartę, brelok itp. z anteną systemu immobilizera pojazdu, które jest urządzeniem zabezpieczającym. Uruchomienie pojazdu bez oryginalnego kluczyka możliwe jest poprzez wejście w posiadanie kodu kluczyka i wykonanie jego dodatkowego duplikatu lub podmienienie modułu immobilizera oraz posiadanie skodowanego z nim klucza. Jednocześnie, zdaniem Sądu brak zarejestrowania kradzieży pojazdu przez monitoring hotelu w L. nie może stanowić podstawy dla przyjęcia, że do przedmiotowego zdarzenia nie doszło. Należy wskazać, że policja brytyjska umorzyła prowadzone dochodzenie wobec niewykrycia sprawców kradzieży samochodu, nie zaś z powodu braku takiego zdarzenia. Z zeznań świadka T. B. oraz powodów K. J. i M. B. wynika również, że w dacie zakupu przez nich przedmiotowego pojazdu w dniu 20 czerwca 2013 roku samochód miał uszkodzone drzwi tylne lewe i przednie prawe oraz posiadał zarysowania powłoki lakierniczej. W związku z tym został poddany naprawie w warsztacie blacharsko-lakierniczym (...) s.c. w R.. Następnie pojazd ten został ubezpieczony u strony pozwanej. W sprawie 2 Ds. 431/14 przesłuchana była w charakterze świadka B. T., która była przedstawicielem (...) zawierającym z K. J. umowę ubezpieczenia stwierdzoną Polisé (...). Z jej zeznań wynikało, że została sporządzona dokumentacja zdjęciowa dotycząca ubezpieczanego pojazdu i przesłana ubezpieczycielowi. W zawartej umowie ubezpieczenia wartość pojazdu określono na kwotę 98.100 złotych, jak zeznała B. T. - na podstawie katalogu zawartego w programie firmy ubezpieczeniowej (k.223 akt 2 Ds. 431/14). Nie należy pomijać okoliczności, że wartość pojazdu w dniu zawierania umowy częstokroć różni się od wartości pojazdu z dnia szkody. Celem ustalenia spornej pomiędzy stronami wartości rynkowej pojazdu, powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Biegły z zakresu techniki samochodowej ustalił wartość rynkową pojazdu na dzień jego kradzieży, tj. wystąpienia zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową na kwotę 81.100 złotych.

Wskazać należy, że jak wynika z art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Wynikająca z tego przepisu zasada odszkodowania stanowi przesłankę każdego ubezpieczenia majątkowego i oznacza, że odszkodowanie ubezpieczeniowe nie może wynosić więcej, aniżeli szkoda wyrządzona w ubezpieczonym mieniu w następstwie wypadku przewidzianego w umowie ubezpieczenia. Wszelaka bowiem nadwyżka oznaczałaby bezpodstawne wzbogacenie przekraczające istotę i cel gospodarczy ubezpieczenia majątkowego. Strony mogą zawrzeć umowę

przewidującą odszkodowanie wyższe od sumy ubezpieczenia, jednakże okoliczność ta musi wprost wynikać z zawartej umowy.

W niniejszej sprawie, strony ustaliły w umowie ubezpieczenia, iż poszkodowany otrzyma kwotę odpowiadającą sumie ubezpieczenia tytułem odszkodowania w razie zajścia zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową. Jest to opcja „stała wartość pojazdu oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia” (k.8). W związku z tym, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 98.100 zł, a więc odpowiadającą sumie ubezpieczenia.

O odsetkach od zasądzonej na rzecz powodów kwoty odszkodowania orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Należy przyjąć, że odszkodowanie staje się wymagalne po wezwaniu ubezpieczyciela przez poszkodowanego do spełnienia świadczenia (art. 455 k.c.) (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2010 roku, II CSK 434/09, opubl. Lex numer 602683, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2011 roku, I PK 145/10, opubl. Lex numer 794777).

Zgodnie z § 75 ust. 1 i 2 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych, (...) SA dokonuje wypłaty odszkodowania, w tym zwrotu kosztów lub świadczenia w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym. Gdyby wyjaśnienie w tym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności (...) SA albo wysokości odszkodowania, w tym kosztów podlegających zwrotowi, lub świadczenia, okazało się niemożliwe, wypłata odszkodowania, w tym zwrot kosztów, lub wypłata świadczenia następuje w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część odszkodowania, w tym kosztów podlegających zwrotowi, lub świadczenia (...) SA wypłaca w terminie 30 dni od otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym.

Jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych, w dniu 5 marca 2014 roku pozwany odmówił wypłaty na rzecz powodów odszkodowania uzasadniając to brakiem podstawy prawnej dla zgłoszonego roszczenia. Decyzja ta była kończąca proces likwidacji szkody powodów. Wobec tego od dnia 5 marca 2014 roku pozwany pozostawał w zwłoce. Powodowie reprezentowani przez pełnomocnika w osobie adwokata zażądali natomiast odsetek od dochodzonej pozewem kwoty od daty późniejszej tj. od dnia 20 marca 2014 roku. W konsekwencji, odsetki od zasądzonej na rzecz powodów kwoty 98.100 złotych zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 20 marca 2014 roku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu (punkt II wyroku) znajduje oparcie w treści art. 98 k.p.c.

Na zasądzoną od pozwanego na rzecz powodów K. J. i M. B. kwotę 8.534 złote składają się: uiszczona opłata od pozwu w kwocie 4.900 złotych, koszty zastępstwa procesowego adwokata od zasądzonego świadczenia w kwocie 3.600 złotych na podstawie stawki określonej w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 461) oraz kwota 34 złote tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) Sąd, w punkcie III wyroku, nakazał pobrać z zaliczki numer (...) wpłaconej przez (...) S.A. w W. kwotę 135 złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków na koszty opinii biegłego.

/-/ Na oryginale właściwy podpis.-